

K

KULTUR
&NÖJE

06-7848214
kultur@vasabladet.fi

Paasikivi (Susanne Marins) möter Stalin (Tove Qvickström) som ställer krav på att Finland ska göra landavträdelser. FOTO: FRANKA UNGER

Roligt, berörande och lärorikt

RECENSION. Clownföreställningen om Finlands historia på Wasa Teater innehåller många läckra detaljer. Helheten roar och griper tag.

VASA. Det dröjer inte länge förrän en clownskeptiker – till den kategorin har undertecknad hittills räknat sig – kapitulerar inför de charmiga rodnästa figurerna tolkade av Susanne Marins och Tove Qvickström i "Finlands historia – en clownföreställning".

Duon tar publiken med på en resa som i ett hisnande tempo går genom händelser och företeelser i vårt lands historia. Och vilken resa sedan! Föreställningen innehåller både humor och allvar, paketerat på ett pedagogiskt och underhållande sätt.

Den svenska tiden nämns bara, 1800-talet kvittas med korta beskrivningar av finskhetsrörelsen, de nationalromantiska strömningarna och förryskningen. Tonvikten ligger på Finland under de senaste hundra åren, börjande med självständigheten och det efterföljande inbördeskriget.

SEDAN GÖR CLOWNERNA nedslag i varje årtionde och gestaltar både större och mindre skeenden som påverkat oss som finländare. På 1920-talet dansar de till exempel charleston och dricker förbudssprit. Tove Qvickström agerar Paavo Nurmi som vinner fem guld under

Armi Kuusela (Tove Qvickström) korades till Miss Universum 1952. FOTO: FRANKA UNGER

OS i Paris 1924. De äldre i publiken inser och roas av att hennes lopp i slowmotion anspelar på filmen "Triumfens ögonblick" (Chariots of Fire).

1940-talet präglas av mörka och tunga krigsår – något man kunde tro att vore knepigt att berätta om med hjälp av glättiga och småtökiga

TEATER

Finlands historia – en clownföreställning

Text: Agneta Lindroos, Tove Qvickström, Susanne Marins
Dramaturgi och regi: Agneta Lindroos
Scenografi/dräkter: Anders Karls
Mask: Anna Vesterback
Ljus: Mats Antell
Ljud: Tim Stratton, Agneta Lindroos
Nyskriven musik och musikarrangemang: Eero Paalanen
Skådespelare: Susanne Marins, Tove Qvickström
Urpremiär 12.1.2017

"Riktigt gripande är scenen med finländska krigsbarn som skickas till Sverige."

clowner. Men det fungerar alldeles utmärkt. Striderna vid fronten och de finländska soldaternas kämparglöd skildras på ett stiliserat sätt så att den ena clownen är en skidande finländsk soldat, den andra en rysk pansarvagn.

Delar bryts bort från Finlands karta för att konkret illustrera vilka

områden vi förlorade till Ryssland.

Riktigt gripande är scenen med finländska krigsbarn som skickas till Sverige. Parallellt till dagens ensamkommande flyktingbarn är uppenbar. Budskapet är solklart: krig är alltid sorgligt – för alla parter.

Så går resan vidare genom 1950-talet med återuppbyggnaden efter kriget, Coca-Colans ankomst och Armi Kuusela som Miss Universum för att slutligen landa i modern tid med allt från Nokia, Angry Birds och Lordis "Hard Rock Hallelujah".

ETT ÅTERKOMMANDE TEMA i föreställningen är, oundvikligen, Finlands förhållande till Ryssland. Den som är tillräckligt gammal för själv minnas vissa av de episoder som lyfts fram kan inte låta bli att fascineras av hur träffsäkert och finurligt de skildras.

Regissören Agneta Lindroos har sett till att föreställningen har en rytm där spexigare scener växlar med mer eftertänksamma sådana. Något enstaka inslag kan kännas pratigt i överkant men för det mesta fungerar flytet.

Susanne Marins och Tove Qvickström spelar uttrycksfullt med små medel. De växlar karaktär i praktiskt

taget varje scen och där emellan agerar de berättare. Deras koreografade rörelsemönster förutsätter att tajmningen fungerar perfekt – och det gör den. Skickligt! Clowngestalterna är ytterst mänskliga. De gör bort sig, de säger oväntade saker och de kommenterar karaktärerna de gestaltar ur ett utanförperspektiv – allt bidrar till att höja humornivån.

Scenografin är finurlig och väl fungerande också den med en enkel bakgrundsvägg och några olikformade lådor som fungerar som allt från badkar till första generationens klumpiga mobiltelefoner.

"Finlands historia" riktar sig i första hand till unga på högstadiet och andra stadiets utbildningar. För dem blir pjäsen en annorlunda och fartfylld historieelektion. Men föreställningen passar minst lika bra för vuxna i alla åldrar. Det är alltid nyttigt att bli påmind om hur vi alla formats av det förflutna och om de stora uppoffringar som tidigare generationer gjort för vår självständighet. Det är inte utan att pjäsen gör så att man känner sig stolt över sitt land.

Lisbeth Rosenback

lisbeth.rosenback@vasabladet.fi
06-7848 290